

DEBRECZENI ELLENŐR

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hefőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek: helyben hazhoz hordva vagy vidékre postán külföldre. Évesre 10 frt. Félévesre 6 frt. Negyedévesre 4 frt. 50 kr. Egy hónapra 1 frt.

Hirdetési díj: öt hasábon petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többi helyen megjelent hirdetéseknek leendő díjaitól. Belsőleg minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vetettek fel.

bb. hívt fontos hírt Konstantinápoly... 7. Ferencz tanit. SENYE. Litscharek... Remmert M. k. a. F-től zongorán Remmert Mártha. abo Antal. ve. it minden. okben mell és haszná. el. Eger. eld gyógy. aszner ur. 29. Gábor, gyvéd. V. Szabó Miklós, es-öt főmegmondok. (USO) 1-3. a. 1877.

Debreczen, február 7.

(—) Kelet beborult egérő a vilá- lam lecsapott. — A szélesed, mely a Bosphorus partjairól a nagy Európába szerte szét kedvező viszonyok beállt je- lező, megzavarott, — s egy pillanat- nyi viharból megszakított. Mint egy irtóztos menyörgés járta be tegnap a nagy világot a hír, mely nem csak meg- lepetést szült, de a legnagyobb csodálót el- ébreszté mindenütt. A hír nem volt hosszú, épen csak oly rövid, mint a mily várat- lan! Midhat pasa a nagy vezér, s társai megbuktak.

Közöltük lapunk tegnapi számában a hivatalos táviratot, mely hirdeté a kormányválságot, jelzé Midhat bukását Konstantinápolyból való eltávolítását. — Hihetetlen, a legnagyobb mérvben me- sés e váratlanul jött hír, mely készület- lenül találta egész Európát. Készület- lenül érte a hír a sajtót is, s a komment- ár nélküli érkezett hír csak kombiná- ciókra adott még eddig alkalmat. De hát való, igaz az utolsó betűje e hír!... A világm lecsapott, és azt a férfiut sly- totta kinek „légyen” szavára vilá- gossággá támadt az ottománok biro- dalmaiban.

Eldönthetetlen még a pillanatban ha valjon személy vagy rendszer válto- zást jelez-e a kormányválság, mert mind a kettőre lehet indokot eleget találni. A Hon például így ír:

Abdul Hamid szultán sógora, Damat Mahmud pasa már rég rosz szemmel nézte Midhat emelkedését, befolyását s főleg az ál- tala képviselt és érvényre juttatott alkotmá- nyos, reform-irányt. A szultán sógora már akkor opponált Midhat pasának, mikor ez a decz. 23-án kihirdetett török alkotmány kidol- gozásához fogott s mikor megvált az alkot- mánycharta, — akkor a szultánál ügyezett minden befolyását érvényre emelni, szövet- kezte Mehemet Rusdi nagyvezérrel, (Midhat elődével) — hogy meghiúsítsa Midhat törek- véseit. Damat Mahmud pasa a szultán előtt mindig nagy tetteket fel az alkotmányt, mint hogy az uralkodói jogokat és souverainitást sorolítja, a mellett hátrányára és veszed- mére van az ottomán birodalom igazhíró lakó- sáinak s ezeket eddig élvezett kiváltságos helyzetüktől megfosztva, a szlávok ellen in- gerül, lázadásra bírja s a birodalmat behatol- tan zavartok- és bonyodalomnak teszi ki.

De Damat Mahmud pasa mindamellett n m tudott semmit kivívni, mert Midhat nagy- számú parthívvel határozottan uralta a helyzetet, minnek következtében decz. 19-én Mehe- med Rusdi helyébe nagyvezérnek nevezetett ki Midhat, mely állást tegnapig fényes siker- rel töltötte be.

Ha Damat Mahmud pasának s a vele közlelőbbi érintkezésben levő ó-török párt be- folyásának sikerült megbuktatni Midhatot, akkor nincs kétség benne, hogy e válság nem kizárólag Midhat személye ellen irányul, ha- nem egyezményes rendszerváltozást is jelent, átterés a reaktúra, — a régi állapotokhoz; — minnek senki sem fog inkább örülni, mint Oroszország, melynek diplomatái tudvalegőleg mindig elég ügyesek voltak arra, hogy össze- kötéseket tartsanak fen az ódi török párt- al, mely „megfogya bár, de törve” nincs.

Igy nyilatkozik a Hon, míg a Pesti Naplóban a következőket olvassuk:

„Még nem tudjuk, minő befolyások okoz- ták az eddigi török kormány váratlan bukását. Bizonyosnak látszik azonban, hogy nem az ó- török párt az, mely a konstantinápolyi leg- újabb államesiméi rendezte.

Sőt inkább úgy látszik, hogy idegen be- folyás működött közre s hogy az új emberek, kik Midhat örökségét átvették, szintén a re- form párt tagjai, de a nélkül, hogy a külpo- litika terén ama határozottságot és férfias- erőt képviselnék, melyly Midhat pasa az ó-törökök fanatizmusát le tudta fegyverezni. Abdul Hamid szultán ugy látszik Európának akart elégtételt adni az értekezlet fiaszójáról, midőn Midhat pasát megfosztotta a hatalom- tól. Ezt sejteti az is, hogy Edhem pasa, az eddigi berlini nagykövet nevezetett ki nagy- vezérre. Sadik pasa pedig, eddig párisi nagy- követ Bulgária kormányzója lett. E férfiak kétségkívül az alkotmányos eszmék hívei s így tölök az alkotmányt azért sem lehet felteni, mert cabinetjökben, ugy látszik, egy-két ke- resztény ember is van.”

Ezek a kombinációk a mi nézete- nek szerint ép úgy birják a megtörté- nés lehetőségét, mint nem. Hiteles ada- tunk nincs, s pusztán a sejtelmek válsá- nyi ily fontos tárgyban az okosoknál bázisul nem cselzők vezetők. — E te- kintetben nincs is mit nyilatkoznai. Any- nyi azonban világos és eltagadhatatlan, hogy Midhat Syrmba távolítása más for- dulatot ad a keleti dolgoknak. — Lehet, hogy a viszonyok illetlen való alakulá- sa a katonai akciók elmaradását eredmé- nyezi, — s most egy időre nyugton is lehetünk, mert a körülmények saját- ságos változása, s ezek közt Orosz- ország megrongált pénzügyi viszonyai le- hetetlenné teszik a fegyveres föllépés- t, melynek idejéül már is május hó ele- jézetek ki az oroszok részéről.

— Az uszora törvényjavaslaton, mint halljuk, jelentékeny módosításokat készült részint a kormányt, részint egyes tagja- nak — kezdeményezésére tenni a főrendiház. Legnevezetesebb e teremben levő módosítások közt az 5-ik §, azon rendelkezésnek mel- lőzése, mely szerint „a felvétel megaladó időre, vagy a jelen törvényben meghatározott mér- telen felül bármily időtartamra előre levont ka- matok a tőkeből levont összegnek tekintendők.” — A kormány e pontot, mely ellené- se dacára fogadtatott el a képviselőházban, a törvényből mindenestire kitöröltetni óhajtja.

— Az osztályok előadói alakult köz- ponti bizottság az utóbbi ülésében folytatta a békebírószágról szóló törvényjavaslat részletes tár- gyalását. A 38. §-nál indítvány tetetett a fő- eskü általi bizonyításnak kizárására nézve. A bizottság az indítványt nem fogadta el. A 39. §-ból kihagyatott az, hogy a meg nem jelent fél által írtan írásban beküldött nyilatko- lások véteket figyelembe. A 49. §-ban az „ga- zolás beadására helyben lakó felelőknél s távol- lakóknál 15 n-pi határidő tűzött ki. Hosszas vita tárgyát képezte a békebírói ítélet elleni jogorvoslat kérdése. Indítványok tetettek az iránt, hogy a békebírói ítélet ellen zárszék- ki minden jogorvoslat; továbbá, hogy csak egy felelőbeszélési forum engedjessék meg a törvény- szerűkhez, vagy az alispáni székhez. A bizottság mindezen indítványokat mellőzött, elfogadta az 50. §-ban azon elvet, hogy a békebírói íté- let ellen a törvény rendes útja igénybe ve- heto. A tárgyalás másnap folytatott.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Hogyan is volt? A fekete tenger réme, az éjszakai- szél, kegyetlenül köpködött be a bajos Bospo- rusba. Mi tehát téli kabátainka burkolva tet- tük meg jegyeteinket, vagy a fedélzetre mászva bántuk a világ egyik legzsebb panorámáját, nem valami kíméletes éleket mondva azon csinos palotára, mely előttünk a parton kap- szkodott az Odessa felől repülő felhők felé, s melyben a szerb fejedelmek szokott tartózkodni, midőn hódalatt beutannak jón Stambulba. E palota most lakatlan, reménylen azonban, nem soká lesz vendége.

— Az orosz tenger már egyszer megrit- latott bennünket. Jobb itt, mint máshol. Ugy- látszik, szövetkezett a trieszti gaminokkal, s addig timentett illuminatívál is még, hogy első rohalmukat gyalázatosan visszaverte. Csak hogy ala Spinoza, ez reánk nem valami szegény.

Szomorú volt valamennyi, de egy sem kétségbeesett. A halál újat láttak közeledni, pedig még távol volt. En is ismertem a veszélyt, de ok tudósának láttam. Hiába volt minden biztatásunk, nem hittek. Alították, hogy a kapitány oka mindennek, ki eltértesse az utat. Bizonyítottam nekik, hogy ez is nem lehet, mert így utal minden hajó ki van téve annak, hogy a hullámok irányából kidöbűk, de 16 órai után ütveztéséről szó sem lehet.

Mind hiába. Ők a corpus jurisből jobban akarják ismerni a tengerész tudományt, mint mi a navigációból, s mintha láttam, hogy hajthatlanok, hagytam őket, s még azt sem tagadtam volna, ha azt állítják, miszerint az élet víz a carabi tenger örvényeit zárja magában, az északi keleti szél pedig a megtestesült jó remény fókizkioné.

Eleg az hozzá, Várna megközelíthetetlen volt. Itt, kián a nyílt tengeren komoly veszély ugyan nem fenyegetett, de a tenger ifju vendégei a halál előhajnának néztek a vihart. Az volt a kérdés, vajon lesz e napokig tartó elemi szerkik.

Hajnal hasadtokra a vihar tetőpontra hágott. Ez már kemény megpróbáltatás volt. Ezer szerencse, hogy a kapitány éjfel után beáult, hogy Várna megközelíthetetlen, visszafordult Bosporusba felé.

Szűró kód árszát el a szükre szabott láthatart. A veszély pillanatáról pillanatra komolyabbá vált.

Néhányan önkívületi állapotba jutottak a tengeri betegség miatt. Többi Békát egy fedélzeti szobácskába fektették, ott heverte át az időt. Rifát bey teljes 36 óráig aludt.

Két nap óta nem ettünk. Ágyaink vízzel valának telve, s így a saló pamlagat kelle felhasználunk, hol szalon ruhaköb formáltak magunknak száraz ágynakat. Itt tanácskozunk, beszélgettünk.

Mehemed Rusdi a hajó kapitány, ezalatt híven s buzgóan viselte tisztét. Valami komolyságot fedeztem fel arczán. Tudtam, az bajt jelent, de el nem gondolhattam, mi a liha.

A gondos kapitány titkolózott. A gépészek remélt arczok lassankint rávezettet a bajra.

Milassin barátommal sokat időztünk a gépházban, s itt tudtuk meg, hogy alig van pár órára való szénünk. Ez már öreg liha lehet.

Társaim egész biztosnak tekintették a halált, pedig a veszély csak akkor következhetett be, ha parthoz közel jutunk. Rifát bey végrendeletet készített, hogy az ügybe téve a tengerbe dobassék. Mások revolvereiket készítették elő, hogy az utolsó pillanatban a kinokolt menekülhessenek.

A tulajdonképeni baj abból állt, hogy partot érve, nem találjuk meg a Bosporusnak nyílását s akkor hajónk menthetlenül elveszett. Itt közbén pedig a Bosporus, egy hányt vetett hajónak megtalálni, vajmi bajos.

Fenn az arczban állt a matróz. Négy óra tájban észrevhető lett a száraz. Néhány ember örömtől szugrózott, pedig csak most lett komolyvá a veszély. Kértem társaimat, maradjanak a fedélzeten, hogy zátonyra jutás esetén menekülést próbálhassunk meg, mi néhányan sikerülhet.

Attól függött mi az a száraz? Pár perc múlva az arczon ülő matróz lekiáltja: Bosporus, Bosporus!

Ekkor már fel volt émszerve minden szentesztetünk, a fejszék készen állottak a fennemlék összevágására, hogy avval még fut-hessünk.

A kapitány arca örömtől gyuladt ki, s a jó hírt hozó matrózt megcsokolta. Örömjön-

gás volt a fedélzeten, sokaknak szemében örömkönyv volt látható. Mentve valánk. Az „Izmail” lassankint beuszott a Bosporusba, s Beicosban horgonyt vetett.

Még azon éjfel üdvözölő sürgönyt kaptunk Sawa pasától, s a Mahmud Damat hercegtől.

Lehet képzeln, hogy e csodálatos megszabadulást mert hogy a Bosporusba jutunk magnum áldomás követte, mely alatt időm van gyönyörűséges utunkról eme rövidke levelet megírhatni.

Őszintén szölvá (s ezt elhiszik) annak örülnék legjobban, hogy az orosz lapok nem crikkezhethnek halálunkról.

Lukács Gyula.

Fővárosi hírek.

— Őfelsége a király a budai szegények számára magán pénztárából ezer forintot utalványozott. — Csernányi Lajos az „Ellenőr” szerkesztéséről vissza épített, s azt Palásthy Sándor vette át. — Sipos Antalnak hétfőn zeneesté volt, mely igen kitünően sikerült. — A sugárúti „Hypodrome” tulajdonosát, szabályellenes építkezése miatt a tanács az épület lerontására kötelezte. — Pipis M. nevű csavargó megakart a anyját fojtani, mivel az neki pénzt adni nem tudott, de a barbar szándékában megakadályozott. Egy vasúti munkás életuntags miatt felakasztotta magát. — Egy zálogházi szölvá egy korcsmába kártört, s a hírtelen rosszul lett, s midőn háza vitték utközbén meghalt.

Vidéki hírek.

— Perger volt kassai püspöknek a híres kassaidombon emléket fognak állítani volt hívei. — Reiter Samu nevű uzsorást, ki Bereg megyében igen sok családót tönkre juttatott, — egy adós a ablakon keresztül föbe lötte, Elettéhez semmi remény. — Fehéregyházán Petőfi Sándornak emléket akarnak állítani, s e célra már 2200 fnt gyűlt össze. — Egy csabai parasztiú egyszerű bieszkájával egy kis gözmozgató faragott ki. — A jász-jákóhalmi kerületben Pájer Antal jász-apáti plebánus lett képviselőjelölt, ki mint költő és szónok egyaránt szép híri. — A dévai realiskola segélyező egyesülete részére folyának az adományozások.

Napi hírek.

— Tisztelettel hívjuk fel mindazon t. vidéki előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal az elmúlt negyedévről még hátralekban vannak, hogy ennek beküldését mielőbb eszközöznél szíveskedjenek; — miután lapunk fontartása ugy is tetemes áldozatba kerül. Még egyszer kérjük a hátralekban lévő díjaknak mielőbbi szíves beküldését. A „Debreczeni Ellenőr” szerkesztősége és kiadó hivatala. — A török sebesültek javára Zichermann Mihályné és Lefkócs Vilma 102 fnt és 40 krajt küldött be, mint az általuk Debreczen városban a segély bizottság nevében eszközölt gyűjtés eredményét. Fogadják érte a szenvedő harcosok nevében kifejezett köszönetemet. Debreczen, 1877. febr. 6. A segélyező-bizottság pénztárnoka. — H-Böszörményben hétfőn választot-

ták meg az ujonnan rendszeresített második fővárosi állomásra számos pályázót közül dr. L o s o n c z y A l m o s t.

— Hajdumegye egészségügyi bizottsága a mai napon tartott ülésben elnökével Csajkos Gyula szölvábort választotta meg.

— Az állandó megyei bizottság e hó 18-án fog megalakulni, midőn a többi bizottságok is megalakítottatnak.

— Tegnap este a Jósolt című vigjáték adatót elő színpadunkon másodszer. ép oly sikerrel mint először, a melyre vonatkozólag már elmondottuk véleményünket. Ez alkalommal a darabnak egy fél órával hamarabb lett vége, mint az első előadásnak.

— Murad exszultán egészségi állapota javuló félben van. Ereje kezd lassan visszatérni, miután étvágyamegijött és az álmatlanság nem kínozza. Lelki állapota azonban még mindig zavart. Magába zárkozott, szölvák, de azért néha-néha felvilan agyában egy gondolat, mely ugy látszik, folytonosan foglalkoztatja őt. Nem rég egy zongora-darabot játszottak előtte, melyet ő maga szerzett. — Melynek hallatára most egészen elalélt. Midőn magához tért, e két szót mondá orvosainak: „Tschok tokundú” (nyughon meghaltott). Ezután ismét visszaesett apathikus állapotába. — Teljes felgyógyulásához semmi reményt nem köntek.

— Husárok 1877. évi febr. 7-14-ig megállapítva következtek: if. Erdői Jánosnál, bárány-utca 2384. sz. a. 36 kr., Rác Jánosnál pia 345. sz. a. 38 kr., — ugyanannál, valamint Rác György czepl. és viratoduzai és Gyarmathy János mézszarok morgó-utcai székeikben 40 kr., — továbbá Böszörményi István piacz u. IV-ik szám, Gyarmati István varga u. Szentessy István rózsateri és piacz-utcai székeikben 42 kr. Minden többi itt nem említett székekben 44 kr. — Debreczen város köztárványi hivatala.

— „A Vasárnapi Ujság” 1877. évi 5-ik száma következő tartalommal jelent meg: Szentiványi Károly (arcképpel). — Oda Deák Ferenc emlékezteté. Szász Károlytól. — „Deák Ferenc emlékezteté.” Tóth Kálmántól. — Mán József (arcképpel). — Hatem bey paripája. Eredeti beszély P. Szathmáry Károlytól. — Adriai képek. Herman Ottóól. — Képek Tripolisból (8 képpel). — Deák az 1831-6-iki országgyűlésen. — Levél Keletindióból. Duka Tivadartól. — Egy katonalevele a „Vasárnapi Ujság”-hoz. — Mit mondana Deák Ferenc a bankalkudozóakhoz? (Karczolat). — Irodalom és művészet, stb. rendes rovatok. Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legelőbb héttal a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatát. Előfizetési ára félve csak 1 fnt.

— A czár kutyája. Wieniawski a legelőbb hegedűművészek egyike, ki már nagy hírt tett szert s ujjában Bécest is egészen elragadta jatekával. A fiatal lengyel, a mellett, hogy művész, szellemes elbeszélő is. „P. L.” bécsi tárcziarója egy egész causeriet közöl, melyben az ifju művészel elbeszéli oroszországi élményeit. „A czár tibi palotájában, — így cseveg a többi közt — borzostó kaland várt reánk. Egy nap ugyanis megkívtást kaptam, hogy ő felsége előtt mutassam be jatekomat. Én persze azonnal megjelentem a kitűzött órában. Bevezettem egy pompás terembe. Egyszerre feltűnt a szárazny ajós helyep raj a czár. Én azonban ugyancsak meghökölkentem, mert a czár nyomában beczamom egy borzasztó, fekete, bozontos szörnyeteg, egy valóságos medve, egészen szabadon. Ő felsége azonban fölötté kégyes hozzáim, be-

helyezkedik egy karos székbe s lábaihoz oda települ tagjaival a medve, mely különben, mint most már jól szemügyre vehettem, nem volt más mint egy óriási új foundlandi kutya, mely a czár ellen intezett utolsó merénylet óta soha sem hagyja el ő felségét. A czár, miután kégyelmesen szölvözött, kifejezte óhaját, hogy művészetemben gyönyörködhessek, s én elkezdtem játszani. Alig csal-tam ki azonban néhány hangot hegedűmből, la szörnyű eb egyszerre csak elkezdte hegyezni füleit, aztán fölemelt nagy széles fejt hatalmas lábairól s mereven rám szövezi kerek, sö-térbarna szemét. Eleinte nem gondoltam vele s játszottam tovább. De a kutya csendesén felemelkedett s állást foglalt szemben velem. Ebben a pillanatban csakugyan inkább volt-medve, mint kutya. S a mint ennek daczára, folytatás szemmel tartva mozdulatait, tovább hegedűlök: az az újfoundlandi medve csendesen de határozottan egyenest nekem kezd tartani. Egész éremülvé epen fel akarok ugrani és segítségért kiáltani, mikor a borzostó állat odatelepi lábaimhoz s ölembe teszi mind a két első lábát s ugy tekint felém. Oly bátorsággal, mely Osztrólenka mellett bizonynyal diadalt aratott volna. — öszszeszedem magamat és játszom tovább, míg a szörnyeteg mind feljebb és feljebb kapaskodik rám súlyos talpaival s amint én a vonót fel és alá húzom, a borzostó állat orra, mint valami delej által vonatva, azon módon követi kezem minden mozdulatait. Ha feltétja izonyatos száját s felém kap, sohasem hegedűlök többet. Mit te-gyek? E szörnyű helyzetben eszembe jut Játé-kávak, a ki hajdan vadállatokat szelidített Játé-kávak. Nos hát, gondolám magamban, az én kitűnő Amatiem se rozab az Orpheus doromb-jánál, a mi annak sikerülehetett, mért ne sikerülvén nekem is, kivált miután nincs más menek-velem, mint hogy ezt a szörnyeteget megölvöljem játékommal. — Hatalra szánt bátorsággal hegedűlök tovább s gondolom magamban: no Henrik máha most utolszor hegedűlök! De az állat egyre magasabba emeli fejét, egyre rövidebb vonásokat kell tennem, hogy ökölm egyenesen a száájához ne üsseim, már érzem forró lélegeztét: ekkor megiesik rajtam a mo-narchia szíve s mosolygva kérdez: „Alkalmat-lan önék az a kutya!” „Söt ellenkezőleg — mondom udvarozni finomsággal — attól tartok, inkább én vagyok neki alkalmatlan.” A czár nevetni kezegkedett s visszahívta czer-berusát. Ime láthatja ön, hogy én életemet köszönhetem ő felségének.”

— Herculogasszony a szombaton este előadandó nagyszerű operettire jó előre fel-hívjuk a közönség figyelmét, mert annak siker-ülteire nemcsak az igazgatóság, de az egyes szereplők is minden lehető elkövettek. A sze-repek be vannak tanulva kellően. A csimse-repet a mi általánosán kedvelt művésznőnk Nyilváth Irma fogja játszani, s hogy e szerepben ép oly kitűnő mint például Fatini-czán mint Vladimír azt szinte szükségtelen is felelelni. Ezáltal meg egy kis titkot is megmondunk olvasóinknak, miszerint a nevezett kedves művésznőnk a csimse-repéhez méltó öm-ötözekeket készített magának, mert azok a mi értelesültek, nem csak értékesek, de olyan gyönyör-űk, minőket a mi színpadunkon rég nem láttunk. Azt hisszük, hogy a közönség méltányolni fogja érdeim szerint e t örvékelt is, s az operettet, — mely különben is igen sikerült mű, — ép oly pártolásban részesítendi, mint Fatinczát.

Legujabb. A Tisza kabinet leköszönt. Már az éjfel érkezett hozzánk egy távirat, a mely tudatta, hogy a magyar

kormány és osztrák kormány között folytatott bank-ügy tárgyalások semmiféle sikerre nem vezétvén, — azok a magyar kormány által a becsi ministerek és az osztrák nemzeti bank hajthatatlansága folytán tegnap d. e. felbe szakítottak s a magyar ministerek meg a tegnap esteli vonattal leutaztak Budapestre.

E távirati tudósításunkat a ma d. u. postával érkezett fővárosi lapok megerősítik, és mint az „Ellenőr” írja a haza jött miniszterek, a király kezében hagyták lemondásukat.

Tehát a válság beköszöntött. És bármennyire aggóó kebellet tekintünk is a bekövetkezőndők elebe, de mégis nyugodt kebellet és némi örömmel üdvözöljük a hazatérő minisztereket, kik hazánk válsá-gos helyzetének s az európai bonyodal-maknak rettenetes nyomása alatt a bank és vámiüggyben oly hosszú idő óta folyó alkudozásokban sokat engedve, sőt nem egy tekintetben kiteve magukat a nemzet egy része elgületlenségének, tehát valóságos áldozatokat hozva elemek az engedé-kenyiségnek legszélsőbb határáig, de haza-fiatul kötelességüknek tartották megállani azon szélső határvonalnál, a melyen tu-lépvé elveszítették volna lábuk alól azon biztos talajt a mely eddig erőt és nyoma-téket kölcöszöztött minden intézkedések-nek; elveszítették volna a nemzet nagy többségének bizalmát.

Tisza Kálmán és kormányársai híven teljesítették kötelességüket és ma, a midőn lemond-dasuk immár a fejedelem kezébe van létve, ha a lemondás valóban el fogis fogadtatni, az egész magyar nemzet elismerése és becsülése fogja őket követni visszavonulásukban.

Bővebben e tárgyról holnap vezérczik-künkben fogunk megemlékezni.

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

Nyitlér.

A hatóságilag engedélyezett, saját felügyeletem alatt a legújszabban kezelt s a szegedi országos kiállításnál jeles versenyképességért érdeméremmel kitüntetett

SÓS BORSZESZ

főraktárát Debreczenben Csanak József ur kereskedésbe adtam, hol ismét eladók jelentékeny árkedvezményben részesítettek. Uvegaim czimlappja utánazs ellenőrzése végett, mint „védjegy” a budapesti kereskedelmi kamara által bekebelezetett.

Barváth Karoly szab. sósborszeszgyáros Budapesten.

H I R D E T E S E K.

BLAU LIPÓT és FIAI. Ékszerárúsok Budapestról (Dorottya utca 6. sz. Wurm udvar.) Fiók-üzlete Debreczenben. Ajánlják dusan felszerelt arany-, ezüst-, drágakó és ÓRA-RAKTÁRUKAT. Brillant, gyémánt, karpereczek, melltük és fülbevalók, gombokból s solitair és rózsá-gyémánt-gyűrűkből. Különösen ajánlják: fülbevalók, lánczok s gyűrűkből stb. álló legujabb s legszebb választékukat, továbbá ajánlják jól szabályozott Cylinder és Anker genfi óráikat hölgyek és urak számára. Minden tárgy törvényes próbával van ellátva. Ajánlják izléses ezüst áruikat, mint: csészéket, tálcákat, mosdókat, karos és egyes gyertyatartókat, czukortartókat s dobozokat, asztalékeket, kávézó és théa-készleteket, evő s csemegező szereket 1, 6, 12 s több személyre. Egyszersmind ezen szakmába vágó minden cikkekkel a legjobb áron megvesznek s becsérelnek. (71) 23-56. Iőplacz, Nánássy ház alatt.

Arverési hirdetés. A debreczeni kir. tszék mint telekönyvi hatóság részéről közhírré tesetik, hogy a deb. ref. egyház végrehajtának Berényi Gábor végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 27. számú tükbe jegyzett összesen 6000 forintra becsült 33. sz. ház, 2 hold 00 □ □ □ öndőlő föld, az 1877. évi márczjus hó 5-dik napján d. u. 3. órakor mint első, és 1877. évi ápril hó 5-ik napján mint második határidőben, a törvénysek arverési terében a végrehajtó Török Péter által megtartandó nyilvános arverésen következő feltételekkel eladandó fog. u. m. 1. Kiküáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első arveréskor az arverésre kitűzött bírtok nem fog eladatni. 2. Arverészi bírtokok tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis a házra 225 fnt, az öndőlő földre 25 fntot középszében, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kézhez letenni. 3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig: az arverésről számitandó 1, 2 és 3 hónap alatr, 6% kamattal együtt ezen kir. törvénysekkel lenézteni. 4. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. 5. Vevő köteles az épületeket a bírtokbalepés napjával tuzkár ellen biztosítani. 6. Az arverés jogáról emelkedéskor vevő a megvett ingatlan bírtokába lép, emelölvára a megvett ingatlan haszna és terhei ez íóától öt illetik. 7. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog javára hivatalból eszközölhető. Az átuházási költségek vevőt terhelik. 8. A mennyiben vevő az arverési feltételek bármelyiknek eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459 §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénz-ének elvezetése mellett, újabb arverésre alba köcsztatni- és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsarón alul is eladandó fog. Felhívattunk azok, kik az arverésre kitűzött javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy előbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részben kére-seiket e hirdeménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzétételé napjától számitandó 15 nap alatt, hábar külön értesítést nem vettek is, ezen kir. Tor-vénységhez nyújtsák be: különben azok a végrehaj-tás folyamát nem gátolva, egyedül a vételár telelel-gere fognak usztatitani. A debreczeni kir. Törvénysek mint telekönyvi hatóság 1877. évi január hó 26-ik napján tartott üléséből

Farsangi jelentés. Rochlitz és Beke Debreczenben Bazár-épület II. sz. a. Fehérnemű, Rövidárúk, Férfi és női pipere-czikkek raktára. Ajánljuk e farsangi időnyre a t. cz. közönség figyelmébe báli cikkekkel dusan felszerelt raktárunkat, u. m. Bál ruhákat 25, 30, 35, 40, 50 s 60 ftig Váll fűzők 75 kr 5.50 kr Tarlatánokat 1.50 krtól 9.50 krtig Fehér szoknyák 2 firtól 6 firtig Francia virágokat 1 firtól 20 firtig Bálilegelyők 2.50 krtól 10 firtig Bálilegelyők 5 firtól 10 firtig Azonkívül felvállaljuk bár mily árak beszerzését, férfi és női gallér és készülök tisztítását. A n. é. közönség becses pártfogását kikérve maradtunk teljes tisztelettel Rochlitz és Beke. Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek. (137)

Saját természetnyű Tokaji borok. hordó és üveg számára jutányos áron kapható, kis-ujtucza 1721-ik szám alatt. Fábry Károly, tokaji szőlőbírtokosnál. (171) 2-3

hejben... Előzetes... Telegy... könyvek

Nehány sz

A deb... sület vála... ruár 4-én tar... becses lapok... ban olvasató... levő új katasz... népe" január... nyen alapján, a... tett, hogy az... zék.

Bár a... másként fel se... a vett felvilág... talanok itélvé... szerütelnek... tényekkel nem... ség e tárgyban... sék, mintegy f... tárgyában a k... szerint el mon...

A földadó... VII. törvények... volt kataszteri... narkozó része... rületén immár... a földbírtok ar... ból, a földbírt... leendő kinyom... kataszter elkész...

A pénzügy... tosságy művelé... minél alaposab... mazott módon... minden részene... meros kir. katas... letre hirta ösz... jethető tényező... s minde előlra... tárgyat képezté... foglaltattak a v... rban az abban... kello anyaggal... képséte legyen... főségességé meg... végleg megállap...

E munka v... mathan s bírn... a gazdalkozás... lyezettó munká... Ezek azok... téntek, s melyek... pénzügyminiszte... előtt tarta... információt után...

Ugye a... foglaltó intenció... két számban... dulva egy az i... val, a becsési e... művelet egyes te... kapcsoléküll írá... jónak látta a bír... kevésbé a pénzű... dot: érdekei meg... lágosításul... szült — becsési... kataszter elkészít...

Ezen a gaz... talanító közlené... a pénzügyminiszte... f. évi január 13-... s határozottan k... Népe" említi t... den a alapot t... felsorolt tisztaj... tetben nem lesz... ter elkészítésé... lathán is, csak a... eljárás egyik m... tetése czéljára... ményének helye... neküli — dolgozt... pénzügyminiszter... erejt megállapod... hété. — a becsé... — tán mert e ny... maradt, — nem s... művelet iránt, biz... ságunk táplálni.

Szükségese... saimat a fentebbi... nyugtatni, s figye... hogy az új becs... factorait, végre s... (s e törvény átíp... keivel foglalkozó... — csak ugy foglat... hogy ha a bírtok... lyását, a művelte... tendi is. Ebben ta... rantiást, s a törvé... Nem tartandó az... ben állónak — elev... kimutatni, kézzel... lankodni, s duzo... remködéstül — l... hazánkra okvetlen... minden bizonynyal... nitene a föld valódi t...

Tegnap... rovatában azt igé... a Tisza kabinet... zérczikkezni. — M... tág még semmi... írnyában nem vett... nai napról elmarad... teri ügyekben nagy... tollaláb közöljük a... fontosságánál fogva... ajánljuk.